

ספר הזוהר

מתתנא האלוקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ספר זוהר תורה

הוא לקוט גדול ונפלא מכל ספרי הזוהר,
כל המאמרים השייכים לכל פרשה ופרשה עם לשון הקודש,
בכה יוכל כל אחד ללמוד הפרשה ולהבין הפסוקים עם מדרשי הזוהר,
בפרט בשבת קודש שהוא זמן המיוחד ללמוד הזוהר הקדוש,
ובזמן קצר כ-7 דקות ביום ילמד הפרשה עם מתיקות הזוהר,
"ספר הזוהר אפילו בקריאה לבד יש בו פוח לעשות נסים" (הנהגות הרמ"ז דף קעה:)

פרשת שבטים

"דף היומי"

מסדר ומחולק כפי ימות השבוע

בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי

מופץ ללא מטרות רוח פלל - לקירוב הגאולה ברחמי

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי, עיה"ק בית שמש תובב"א
חודש סיון שנת תשע"ד לפ"ק

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

מפעל
הזוהר
העולמי

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

מכתב בעל הסולם:

יודעת נאלמנה, שעציון לא
 היה לעולם האר"י ז"ל עז
 היום הזה, לי שביין את
 שטת האר"י ז"ל, על שורשו
 וכי והנה ברצון העליון
 יתי, בזיתי לעיבור נשמת האר"י ז"ל, לא לפני העשי
 הטובים, אלא ברצון עליון, שנשגב גם לפני העלמי,
 אלה נחמתי אני אצלמה נפלאה זו, שלא בכה
 בה אצב לעת פטירתו עז היום, ולא אובא אהאריק
 בענין זה לפני שאין צרכי בכה אצבר בנפלאות".

(מרן בעל "הסולם" זי"ע במכתב משנת תרפ"ו)

תוכן הענינים

<p>מתקיים אלא בזכות המתים ..... יח</p> <p>מפני מה נקרא איש תם, לפי שלא נשאר בו פסולת כלל, שהרי פריעה היתה בו ונטהר מפסולת ההיא ..... כא</p> <p>כל מי שנוטר ברית הקדוש שלא יופגם מזדוגת עמו השכינה ושורה עליו, ולפיכך תמים תהיה עם ה' אלהיך ..... כא</p> <p>אסור לשאול בכלדיים ..... כב</p> <p>אם יקבלו ישראל את התורה מוטב, ואם לא יחזיר העולם לתהו ובהו ..... כב</p> <p>הזמן ההוא אין שורה עליו ברכות, שהרי מן צד הטומאה הוא ..... כב</p> <p>אין לך דבר בתורה שאין בו כמה אורות המאירים לכל צד, מקרא זה הוא כפי פשוטו ..... כג</p> <p>סוד עליון ..... כה</p> <p>מתחברים רחמים בדין והעולם נידון ברחמים ..... כה</p> <p>ולקחו זקני העיר ההיא עגלת בקר וגו', בשביל להעביר הדין ממקום ההוא ..... כו</p> <p>בוא ואגלה לך דבר ..... כו</p> <p>אמר רבי שמעון כמה מתוקים דברים האלה, אשרי חלקי, והנה ידעתי שהצדיקים בעולם ההוא מתלבשים בלבוש שנקרא לבוש מלכות ..... כט</p> <p>כמה טוב להם בין לצדיקים בין לרשעים להיותם גוף שלהם נדבק לאדמה, שיתעכל תוך העפר בזמן קצר ..... ל</p> <p>זכאים הם ישראל שהקב"ה שומר אותם בעולם הזה ובעולם הבא, שכתוב ועמך כולם צדיקים לעולם יירשו ארץ ..... ל</p> <p>אין אדם נוקף אצבעו מלמטה עד שנגזר על זה מלמעלה ..... לא</p> <p>מצוה זו להעיד עדות בבית דין, שלא יפסיד חברו ממון על ידו ..... לא</p> <p>אל תירא עבדי יעקב נאם ה' כי אתך אני ..... לא</p>	<p>כל מי שמתגיע בתורה להשלים הדין על אמתתו, כאלו קיים התורה כולה ..... ה</p> <p>מי שדן לחבירו אינו צריך לעשות לו ותרנות מן הדין כלל, רק בצדק שלא ישגיח על רחמים ..... ה</p> <p>איש אשה, צד"ק צד"ק ..... ו</p> <p>כל מעשי האיש נכתבים לפני המלך ונרשמים לפניו ..... ו</p> <p>סוד הדין של ת"ח בישיבה שלמעלה ..... ז</p> <p>אל תקרא ושננתם אלא ושלשתם, ונדרש מזה שליש במקרא שליש במשנה שליש בתלמוד ..... ז</p> <p>למדנו תרי"ג מיני עצות נתנה התורה לאדם שיהיה בשלמות, לפי שרבונו מבקש להטיב לו בעולם הזה ובעולם הבא ..... ט</p> <p>אלו החברים עומדים תמיד אצל האיש בהתחברות אחת להצילו ולהגן עליו, ולהיות עמו חברים לקדש השם של רבונם ..... י</p> <p>ברוך הרחמן אשר כל מעשיו אמת ודרכיו בדין, זכאים הם הצדיקים שהולכים בדרך האמת בעולם הזה ובעולם הבא ..... י</p> <p>כאשר ברא הקב"ה את העולם עשה בכל יום ויום מלאכתו הראויה לו ..... יג</p> <p>סוד עליון מספר הצנועים ..... יד</p> <p>נפשות הרשעים בשעה שיוצאות מעולם הזה, הרבה ממוני הדין נזדמנים לקבל אותן ולהכניסן לגיהנם, ומביאים אותן לשלשה דינים בכל יום בגיהנם ..... יד</p> <p>נתעוררות נפשות הצדיקים, והולכות ומשוטטות אל ישני חברון ומודיעות להם צער העולם ..... טז</p> <p>עתיד העולם שלא יהיה נמצא מי שיגין עליו, וכל עזי פנים יהיו נמצאים אז בין למעלה בין למטה, למעלה בשביל עונות שלמטה וחציפות שלהם ..... ז</p> <p>אם החיים אין חוזרים בתשובה, אוי להם שכלם נקבצו לריק ..... יח</p> <p>ודאי שבזמן שצדיקים אין נמצאים בעולם, אין העולם</p>
--	---

האדמו"ר מהאלמין הגה"צ הרב שלום יהודה גרוס

מייסד מפעל הזוהר העולמי

נחל לכיש 24/8 בית שמש, טל: 054-8436784

האדמו"ר מהאלמין שליט"א, נולד בהונגריה, עלה לארץ בשנת תש"ו. בשנת תשכ"ב היגר לברוקלין. לפני 40 שנה - הקים הרבה ארגונים: **בשנת תשכ"ה**, הקים וועד העולמי למען קדושת בית הכנסת, ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. **בשנת תשכ"ו**, ערך מלחמה גדולה נגד המזוזות הפסולות; **בשנת תשכ"ז**, ערך מערכה גדולה נגד סימילאק מחלב עכו"ם, ומאז לראשונה יצרו סימילאק מחלב ישראל. **בשנת תשכ"ז**, הקים ארגון הצלה, ונדפס ספר, וקול קורא'ס. **בשנת תשכ"ז**, ערך מערכה גדולה על שנכשלים באכילת תולעים בהכשר למהדרין מן המהדרין, **בשנת תשכ"ח**, ערך מערכה גדולה על אזהרת זמן קריאת שמע ותפלה; **בשנת תשכ"ח**, הקים ארגון ובית דין צדק לכשרות וטהרת המקוואות; **בשנת תשכ"ט**, יזם הדפיס והפיץ לראשונה חק לישראל שבועי, ונדפסו 54 פרשיות בודדות, ועשר כרכים. **בשנת תשל"ב-ב-ס"ג**, ערך מלחמה כבידה על כשרות השחיטה; **בשנת תשל"ד**, הקים ארגון וועד הכשרות התאחדות הקהילות, ונדפסו 39 ספרים וקול קורא'ס. **בשנת תשל"ד**, הקים את הרעיון הדף היומי, ופרסמו כל שבוע בעיתונים על הרעיון של לימוד דף היומי, ונדפס גם כן במדריך לכשרות # 2. **בשנת תשל"ה**, ערך מלחמה גדולה למען קדושת השבת; **בשנת תשל"ט-ט-ס"ג**, ערך מלחמה כבידה על כשרות הניקור; **בשנת תשמ"א-א-ס"ד**, ערך מלחמה כבידה על תיקון עירובין בארה"ב, **בשנת תשמ"ו** יצא לאור ספר הסכמות ומכתבים 1.296 מכתבים. **בשנת תשס"ג** שלח לארצו הקדושה כמה מיליוני ספרים ועוד 320 אלף דיסקים (בכל דיסק לערך 500 ספרים) ונחלקו בחינם בכל הארץ, ול-150.000 חיילים בצבא. **בשנת תשס"ד** שלחו לא"י עוד 250.000 דיסקים של 7000 קבצים ספרים בחינם. **בשנת תשס"ד**, הקים מפעל עולמי ללימוד הלכה יומית מחבר רומ"א, ונדפסו ספרי שו"ע מחבר רומ"א, וקול קורא'ס, ומודעות בהרבה עיתונים. **בשנת תשס"ז** - 2007 עלה לארץ, הקים את "מפעל הזוהר העולמי", ומאז פועל במסירות נפש, יומם ולילה, לזכות כל אחד מישראל בקריאה יומית של דף הזוהר היומי, ובכך לממש בפועל את הבטחתם וצוותאם של רשב"י וגדולי הצדיקים, שזכות הזוהר, יצא עם ישראל מהגלות ברחמים, והמשיח יבוא.

בעהמ"ח"ס: "אין ליכט פון תורה" - 887 חלקים, "אכילת מצות בישראל" - 7 חל', "אפיית המצות" - 3 חל', קובץ ספרי ארץ ישראל - 26 חלקים, "שמירת המצוות כהלכתן" - 58 חל', קובץ ספרי כשרות - 53 חל', "נפש ישעיה" על מאכלות אסורות - 7 חל', קובץ ספרי שחיטה - 26 חל', קובץ ספרי ניקור - 33 חל', קובץ ספרי שמירת שבת - 18 חל', קובץ ספרי מקוואות - 8 חל', "שמירת הברית" - 10 חל', "דברי תורה" עה"ת - 7 חל', קובץ ספרי סת"ם - 22 חל', קובץ ספרי קדושת ביהמ"כ - 17 חל', "מקדש מעט", "ואמרו אמן", "עניית אמן כהלכתו", "צחק לשוח", ועוד. "שכר ועונש" - 6 חל', "אור הזוהר" - 5 חל', "זוהר השבת" - 5 חל', "זוהר חק לישראל" - 5 חל', "מאורות הזוהר" - 15 חל', "תיקוני זוהר" - 2 חל', "תיקוני זוהר" - 29 חל', "זוהר היומי" - 6 חל', "זוהר היומי" - 12 חל', "זוהר עם פירוש הסולם, זוהר היומי" - 70 חל', "זוהר תורה" - 54 חל', "תיקוני הזוהר", "אדרא רבה" ו"אדרא זוטא" עם עוד 6 ספרים, "ספרא דמשכנא", "ספרא דצניעותא" ועוד. עלוני הזוהר - 39 חל', ועוד יותר מאלף ספרים וחבורות על הזוהר הקדוש. על כל הנ"ל,

בשנת תשס"ז, הקים בארץ ישראל מפעל הזוהר העולמי. ונדפסו קרוב ל-2000 ספרים חבורות וקול קורא'ס. על הברכים הג"ל פרסם ספרים וקול קורא'ס, בלשון הקודש, באידיש ובאנגלית, ובעוד הרבה שפות. - מפיץ מיליוני ספרי זוהר הדף היומי של הזוהר, ועוד, המחולק בתפוצה עצומה בבתי כנסיות ובתי מדרשות, חנויות, קברי צדיקים, ארגונים גדולים, כגון ערוץ הידברות, בתי אב בכל רחבי הארץ ובחול. - הקים את "קול הרשב"י" "קול הזוהר" לשמיעה של הזוהר היומי, ושומעים דרשותיו. כיום מתגורר בבית שמש, מפיץ דרשותיו מידי שבוע ברדיו 2000, ומעביר הרצאות בכל רחבי הארץ.

1. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 2. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 3. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 4. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 5. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס. 6. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 7. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס. 8. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס.

פרשת שופטים

זוהר פרשת וארא (כז).

כל מי שמתגע בתורה להשלים הדין על אמתתו, כאלו קיים התורה כולה

שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך וגו', ושפטו את העם משפט צדק, רבי יהודה פתח ואמר, מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי, וכתבו חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך, בוא וראה דוד שהוא מלך ישראל, וצריך לדון העם לנהל את ישראל כרועה ינהג עדרו, שלא יסורו מדרך האמת, הרי בלילה כתוב חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך, והיה עוסק בתורה ובתהלות הקב"ה עד שהגיע הבקר, והוא היה מעורר השחר, ככתוב (תהלים נ"ז) **עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר**, וכשהגיע היום אמר מקרא הזה, מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי, מהו כל היום היא שיחתי^[א] אלא מכאן למדנו, **שכל מי שמתגע בתורה להשלים הדין על אמתתו, כאלו קיים התורה כלה**, לפיכך אמר כל היום היא שיחתי^[ב] בוא וראה ביום התיגע בתורה להשלים הדינים, ובלילה היה עוסק בשירות ותשבחות עד שהגיע היום, מה הטעם שעסק כל היום להשלים הדינים, בשביל להכליל שמאל בימין^[ג] ובלילה בשביל להכליל מדרגת הלילה במדת היום.

זוהר פרשת בלק (קנט).

מי שדן לחבירו אינו צריך לעשות לו ותרנות מן הדין כלל, רק בצדק שלא ישגיח על רחמים

צדק צדק תרדוף, אמר רבי חזקיה זאת מדת הצד"ק אין בה ותרנות כלל^[ד] אף כך מי שדן לחבירו אינו צריך לעשות לו ותרנות מן הדין כלל, רק בצדק שלא ישגיח על רחמים, כמו שכתוב (ויקרא י"ט) בצדק תשפט עמיתך, מאזני צדק בלי ותרנות לצד זה או לצד זה, למי שנותן ולמי שמקבל.

זיו הזוהר

בחינת ימין, וכן עסק שירות ותשבחות בהשתוקקות אהבה והשתפכות הנפש היינו בחינת ימין והלילה היא בחינת שמאל. ד. צד"ק היינו שם מדת המלכות הנהות הדיין.

א. פירש איך אפשר כך, והלא היה צריך ביום לנהל המלוכה. ב. פירש שביום עסק בהלכה לנהל כל עניני המלכות על פי דיני התורה. ג. עסק המשפטים והדינים הוא בחינת שמאל והיום הוא

זוהר פרשת בראשית (מט).

איש אשה, צדי"ק צד"ק

לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח ה' אלהיך, אמר רבי שמעון אצל מזבח, וכי למעלה ממנו או במקום אחר מי התיר, אלא בוא וראה אשה כאשר מחוברת עם בעלה נקראת על שם בעלה, **איש אשה, צדי"ק צד"ק**, צבי צביה, אף כך אש"ר זה בעל האשה, והיא נקראת על שם בעל האשרה, ועל כן כתוב (מלכים ב' כ"ג) לבעל ולאשרה, ולפיכך כתוב לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח ה' אלהיך, כנגד מקום אותו מזבח ה', שהרי מזבח ה' הוא עומד על זאת^[ה] ועל כן כנגדה לא תטע לך אשרה אחרת, ובוא וראה בכל מקום כל אותן עובדי השמש נקראים עובדי הבעל, ואותן העובדים להלבנה נקראים עובדי אשרה, ועל כן כתוב לבעל ולאשרה, ואשרה נקראת על שם בעלה אש"ר, אם כן למה נתבטל שם הזה^[ו] אלא אשרה על שם הכתוב באשרי כי אשרוני בנות, והלא אין מאשרים אותה שאר עמים, והעמידו אחרת תחתיה^[ז] ולא עוד אלא שכתוב (איכה א') כל מכבדיה הזילוה, ולפיכך נתבטל שם הזה, וגם כדי שלא יתגברו אותן שאר העמים עכו"ם העובדים לאשרה^[ח] ואנו קוראים לה מזבח אדמה שהיא מאדמה^[ט] שנאמר מזבח אדמה תעשה לי.

זוהר פרשת בלק (קפה).

כל מעשי האיש נכתבים לפני המלך ונרשמים לפניו

על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה וגו', אמר רבי חייא כמה יש לו לאדם לשמור דרכיו בעולם הזה וללכת בדרך אמת, לפי שכל מעשי האיש נכתבים לפני המלך ונרשמים לפניו, והכל בחשבון, שומרי השערים עומדים ומעידים, עומדים ותובעים דין, נשיאים ודיינים עומדים לקבל העדות, ואותן המציעים את הטענות מתלחשים, ואין ידוע אם יפנו לימין ואם ישמאלו לשמאל, שהרי כאשר רוחות האנשים יוצאים מעולם הזה הרבה מקטרוגים יש שמתיצבים לפניהם, וכרוזים יוצאים הן לטוב הן לרע כפי מה שיוצא מן הדין, שלמדנו בהרבה דינים נידון האדם בעולם הזה, בין בחייו בין לאחר מותו, שהרי כל דבריו בדין הם, והקב"ה תמיד ברחמנות, ורחמיו על כלם, ואינו רוצה לדון האנשים כפי מעשיהם, כי כך אמר דוד, **אם עונות תשמר יה אדני מי יעמד**.. אם העונות רבים עד שעלו אצל המדרגות שנקראות אב ואם.. מדרגה אחת יש שנשוב אליה, שכל הרפואות ממנה יוצאות, היא תרחם עלינו, ומי היא, מי^[י] מ"י יעמד בודאי, ככתוב (איכה ב') כי גדול כים שברך מ"י ירפא לך.

זיו הזוהר

ע"ז עובדי אשרה דקליפה. ט. פירש שהמלכות היא כוללת של אדמ"ה, כי א"ד של אדמ"ה כמו א"ד דאח"ד, דהיינו כתר ומלכות, מ"ה דאדמ"ה היינו שם מ"ה אורח דאצילות מרכז המאחד כל הספירות, גם יש לפרש כונתו שאדמה הוא שם נקבה מן אדם, כלומר מלכות לעומת תפארת, ולפי"ז מוטב היה לגרוס דאיהי מאדם, והבוחר יבחר. י. אב ואם

ה. פירש שהמזבח מקבל הארת המלכות, ועבודת הקרבנות גורם ליחודה עם התפארת, ואשרה אצל המזבח היינו שפחה כי תירש גבירתה, שזה מעלה חימה ביותר, אבל האמת שגם במקום אחר אסור. ו. פירש למה ניטל שם זה מן השכינה ומלכות. ז. זו אשרה של קליפת הנקבה דטומאה. ח. שבאם תקרא גם השכינה ומלכות דקדושה אשרה יתגברו

סוד הדין של ת"ח בישיבה שלמעלה

וכך דרכה של אותה הישיבה שלמעלה, כאשר מכניסים שמה רוח איש ת"ח לדין, כרוז יוצא ומכריז, כל בני הישיבה התכנסו לגורן הנסתר, ובית דין מתאספים, ואותו רוח האיש עולה על ידי שני ממונים, כיון שנכנס נקרב אצל עמדו אחד של שלהבת לווהט העומד שם, ונתעטף ברוח האויר הנושב בעמוד ההוא^[א] והרבה הם שמעלים אותם שמה למשפט, לפי שכל אותן העמלים בתורה ומחדשים בה חידושים, מיד נכתבים אצל בני הישיבה אותן הדברים, אז כל אותן בני הישיבה באים לראות חידושו, אותן שני הממונים יוצאים ומעלים אותו לאותו הישיבה שלמעלה, והוא יקרב מיד אצל עמוד ההוא ונתעטף שם, נכנס לישיבה ורואים אותו החידוש, אם הוא ענין כראוי זכאי הוא, וכמה עטרות נוצצות מעטרים לו כל בני הישיבה, ואם זה ענין זר הוא אוי לו לאותה בושא, דוחים אותו לחוץ והוא עומד אצל העמוד עד שמכניסים אותו לדין, הרחמן יצילנו, ויש אחרים שמעלים אותם שמה כאשר הקב"ה מחולק עם בני הישיבה, ואומרים מי יוכיח, הרי פלוני יוכיח הדבר, אז מעלים אותו שמה ומוכיח אותו הדבר בין הקב"ה ובין בני הישיבה^[ב] ויש אחרים שמעלים אותם שמה לדין, ודנים אותו שם בענין הצריך בירור וליבון על ידי שיקול הדעת, א"ל ר' יוסי אם כן נמצא שנפטר האדם בלי דין ונסתלק מזה העולם, ואם בדין נסתלק למה יהיה נידון שם פעם אחר, א"ל כך למדתי וכך שמעתי, שהלא ודאי שבדין נסתלק האדם מזה העולם, אבל טרם שמכניסים אותו למחיצתם של הצדיקים מעלים אותו לדין, ושם נידון באותה הישיבה שלמעלה, ושם עומד אותו הממונה של גיהנם לקטר, זכאי הוא מי שזוכה שם בדין, ואם לא, אותו הממונה של גיהנם נוטל אותו בשעה שמוסרים אותו בידו, ומקלע אותו משם למטה כמי שקולע אבן בכף הקלע, שכתוב (שמואל א' כ"ה) ואת נפש אויבך יקלענה בתוך כף הקלע וגו', ומשליכו לגיהנם לקבל עונשו כפי מה שנידון.

רועה הנאמן זוהר פרשת פנחס (רנד).

אל תקרא ושננתם אלא ושלשתם, ונדרש מזה שלישי במקרא שלישי במשנה שלישי בתלמוד

על פי התורה אשר יורוך וגו', אמר רועה הנאמן הרבה מקראות יש שבעלי המשנה הם מרבים וממעטים בהם, כמו ריבה ומיעט [גורעין ומוסיפין ודורשין] אף כך מרבים אל תקרא מה אלא מאה, כמו כן אל תקרא ושננתם אלא ושלשתם, ונדרש מזה שלישי במקרא שלישי במשנה שלישי בתלמוד, כנזכר בקדושין, כמו כן ביום כלות משה, כלת נדרש בו,

זיו הזוהר

עולם הזה הגשמי, ולפיכך לפעמים אינם מבינים איזו הנהגה שרוצה הקב"ה להנהיג בעולם הגשמי, ומתוכחים בענין זה עם הקב"ה, ובשביל זה נקרא לשם איזה צדיק מעולם הזה שזוכר עוד היטב עניני עוה"ז להכריע שהצדק עם הקב"ה, ולפעמים זה ענין שעשוע ונחת רוח לפני הקב"ה שאומר נצחוני בני.

היינו חכמה ובינה, מי רמז על הבינה מקור התשובה שמביאה רפואה לעולם, כבו.... ולבבו יבין ושב ורפא לו. **יא.** האויר דשם מעטף לרוח התלמיד חכם ונעשה לו כמו גוף זך. **יב.** זה פלא, ויש להבין מעט דהנה רם ה' ושלפ יראה, ומשפילי לראות בשמים וארץ, אבל בני הישיבה שלמעלה כבר נזדככו כל כך עד ששכחו מעט להבין עניני

אפשר תאמר שזה נדרש מגוף המקראות, כיצד, מן אל"ף ביי"ת^[יג] [וחילוף אותיותיהן] שהם אין להם רשות להוסיף או לגרוע אות ממנו שהיא הוא"ו, או להחליף אות זו באות אחרת, אבל הלא כתוב כלות מלא בתורה, ומי נתן להם רשות לגרוע אות ממנו שהיא הוא"ו, וגם אין כאן תיבה שתוכל להתחלף על פי אל"ף ביי"ת, אלא שעל אלו תיבות החסרות שהן מלאות, ומלאות שהן חסרות, ועל כל הפירושים שאפשר לעשות לקשט הכלה בתכשיטים שלה^[יד] צוה הקב"ה לעשות כמו שיאמרו ולהיות מאמינים להם, זה שכתוב על פי התורה אשר ירוך וגו', משל לאומן שחתך מה שנארג והוכן על בגדי מלכות, ועשה מהם הרבה חתיכות, אותן שמבינים המקומות שחסר בהם אלו החתיכות, ומבינים איזו הן חתיכות הנשאר, הם יכולים להכין בגדים האלה, ומשימים אותן חתיכות היתרות במקומות החסרים, והחתיכות שהן קטנות מוסיפין עליהם, וזהו שנאמר על פי התורה אשר ירוך, ואם תשאל אם כך הוא מה זה שלפעמים טועה אחד מהם ואומר חזרני בי^[טו] אלא על שקובעים הלכה באותו ענין שמחולקים בו יכול זה שהקשו עליו לומר חזרני בי, שלא כל המתקנים תכשיטי הכלה יודעים בהחתיכות לאיזה מקום שייכות, עד שיקבע פסק הלכה על בוריה, ויתורצו ההלכות כראוי להן, ע"כ ר"מ.

זיו הזוהר

בכ"ר, א"ת ב"ש, א"ט ב"ח ועוד כדומה. **יד.** פירש תכשיטי השכינה או תכשיטי התורה הנקראים ציצים ופרחים לתורה. **טו.** הלא מסתמא אמר כפי קבלתו.

יג. היינו מן אותיות המילוי, או מן חילופי האותיות כגון מה שמתחלפות לפי שהן ממבטא אחת במוצאות הפה כמו אהח"ע וכו', או על דרך אי"ק

(פב) זוהר פרשת יתרו

למדנו תרי"ג מיני עצות נתנה התורה לאדם שיהיה בשלמות, לפי שרבונו מבקש להטיב לו בעולם הזה ובעולם הבא

ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו ה' הוא נחלתו, אמר רבי יהודה בוא וראה בכמה מקומות מזהירה התורה לאדם שלא יחטא לפני רבונו, בכמה אופנים נותנת לו עצה שלא יסיר מן דרכי התורה לא לימין ולא לשמאל^[טז] בכמה אופנים נותנת לו עצה איך ישוב לפני רבונו וימחול לו, שלמדנו תרי"ג מיני עצות נתנה התורה לאדם שיהיה בשלמות לפני רבונו, לפי שרבונו מבקש להטיב לו בעולם הזה ובעולם הבא, ויותר בעולם הבא, שהרי למדנו כל מה שהקב"ה משלם שכר להאדם על אותן הזכויות שזכה בהן, לעולם הבא משלם עליהן, מה הטעם, לפי שהעולם הבא של הקב"ה הוא, ואל תאמר שעולם הזה אין שלו הוא, אלא כך למדנו, עולם הזה בפני עולם הבא אינו אלא כמו פרוזודור בפני טרקלין, וכאשר זוכה בו זכאי שהוא בשלו הוא זוכה, שלמדנו כתוב ונחלה לא יהיה לו וגו', מה הטעם, לפי שה' הוא נחלתו, אשרי חלקו מי שזוכה לנחול נחלה עליונה הזאת, זוכה בה בעולם הזה ובבית של עולם הזה^[יז] וכמו כן בעולם הבא ובבית העליון הקדוש, שכתוב (ישעי' נ"ו) ונתתי להם בביתי ובחומותי יד וגו', אשרי חלקו של זכאי שהוא אשר מדורו עם המלך בביתו, אמר רבי שמעון אשרי חלקו של זכאי שהוא שזוכה למה שכתוב (שם נ"ח) אז תתענג על ה' והרכבתיך על במתי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך, עם ה' לא נאמר אלא על ה', מהו על ה', זה המקום שהעליונים והתחתונים נמשכים ממנו^[יח] ונכספים למקום שהוא שכתוב מאין יבא עזרי, וכתוב (דניאל ז') ועד עתיק יומיא מטא וקדמוהי הקרבוהי, וההשתוקקות והעונג של הצדיקים להסתכל בזיו שהוא שכל ההארות ממנו יוצאות, וכל אותן הכתרים ממנו נמשכים, והרכבתיך על במתי ארץ, על מקום שהוא שנקרא במתי ארץ, שהוא ממעל מזאת א"ר^[יט] ומקום שהוא שנקרא במתי ארץ היינו שמי"ם, ומה שכתוב על במתי ארץ היינו כמו שכתוב על ה'.. והאכלתיך נחלת יעקב אביך, כמו שכתוב ויתן לך האלהים מטל השמי"ם וגו', והיינו נחלת יעקב, והברכה שבירך יצחק ליעקב על אותו השמי"ם אמר, וברכו בברכה שעתידים

זיו הזוהר

ספירת החכמה הנקרא אור אבא דאצילות. **יט.** אר"ץ היינו מלכות, במתי ארץ משמעותו המדרגה שהיא ממעל לאר"ץ, והיינו תפארת שנקרא שמי"ם, והוא נחלת יעקב, ועל במתי משמעותו המדרגה שהיא ממעל לבמתי, רמז על

טז. פירש שלא להוסיף ולא לגרוע. **יז.** פירש על דרך הכתוב שבתי בבית ה' כל ימי חיי לחזות בנועם ה', זה אור הארת השכינה הקדושה בעולם הזה במקומות הראויים לזה. **יח.** סתם הו"ה היינו תפארת, ועל ה' משמעותו ממעל לזה, והיינו אור

בניו של יעקב להחיות באותו הטל לעתיד לבוא, שכתוב ויתן לך האלהים, לך ולא לאחר, מטל השמים, שבו עתידיים המתים להחיות לעתיד לבוא, והוא היוצא מן הקדמון הקדוש אל פני הקטנות^[כ] ושורה בשמיים ההוא.

זוהר פרשת פקודי (ג.)

אלו החברים עומדים תמיד אצל האיש בהתחברות אחת להצילו ולהגן עליו, ולהיות עמו חברים לקדש השם של רבונם

לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף וחובר חבר וגו', מהו וחובר חבר, כל מי שהולך אחר צד הטומאה ועושה כשפים, הוא ממשיך עליו רוח מצד הטומאה, ונתחבר בהתחברות ההיא של אותו חבר הרע, ושורה בהתחברות עם אותו החבר איש משחית, מפני מה נקרא חבר, לפי שבשעה שנולד האיש מתחבר עמו, ותמיד הוא עומד עמו בהתחברות, אחר כך נהפך לו לחבר איש משחית, וכך יש בצד הקדושה בצד הימין חבר טוב, שעושה טובות עם האדם בעולם הזה ובעולם הבא, ואלו החברים עומדים תמיד אצל האיש בהתחברות אחת להצילו ולהגן עליו, ולהיות עמו חברים לקדש השם של רבונם, ולזמר ולשבח לפניו תמיד, [כמו שכתוב (שיר ח')] חברים מקשיבים לקולך השמעני].

זוהר פרשת תזריע (ג.)

ברוך הרחמן אשר כל מעשיו אמת ודרכיו בדין, זכאים הם הצדיקים שהולכים בדרך האמת בעולם הזה ובעולם הבא

רבי יצחק היה הולך למקום דירת אביו, ראה איש אחד נחפז עם צרור משאוי על כתפיו, אמר לו עבותת הקנים על כתפך למה, לא השיבו כלום, הלך אחריו, ראה שנכנס במערה אחת, הלך אחריו, ראה קיטור עשן שהיה עולה מתחת הארץ, ונכנס איש ההוא בנקב אחד ונעלם ממנו, נתירא ר' יצחק ויצא אל פי המערה, כשהיה יושב שם, עבור לפניו ר' יהודה ור' חזקיה, ראה אותם ויקרב אליהם, סיפר להם המאורע, אמר רבי יהודה ברוך הרחמן שהצילך, מערה זו מושב מצורעים של עיר סרוניא היא, וכל יושבי עיר ההיא מכשפים הם, והולכים למדבר לצוד נחשים שחורים שהם בני עשר שנים או יותר לעשות כשפים, ואין נשמרים מהם ונעשים מצורעים, וכל מיני כשפים שלהם באותה המערה נמצאים, הלכו משם, כשהיו הולכים פגעו באיש אחד שהיה בא, ובנו שהיה חולה נקשר על החמור, אמרו לו מי אתה, אמר להם יהודי אני, וזה הוא בני שהוא קשור על החמור, שאלו אותו למה הוא קשור, אמר להם מקום דירתי הוא בכפר אחד שהוא מן בני רומי, ובני הזה היה לומד תורה בכל יום, וכאשר שב לביתו היה מחזיר על לימודו, ושלוש שנים היה מדורי בבית ההוא ולא ראיתי כל רע, ויהי היום שבא בני לבית לחזור על לימודו, עבר רוח

זוהר פרשת תזריע (ג.)

זיו הזוהר

חכמ"ה כמו שנרמז בעל ה'. כ. פירש מן חכמה לתפארת.

אחד על פניו והזיקו, נעקם פיו, ועיניו וידיו נתעקמו ואינו יכול לדבר, ובאתי אל מערת המצורעים של עיר סרוניא, אפשר יורו לי לעשות איזו רפואה, א"ל ר' יהודה הידעת שבבית ההוא מקודם לזה ניזק שם איש אחר, א"ל ידעתי שהרי זה זמן רב שניזק בו איש אחד, והיו אומרים שאיש ההוא חולה היה, ויש אמרו שניזק מן רוח רע שבאותו בית, אבל אחר כך נכנסו בו כמה אנשים ולא ניזוקו, אמרו, זהו שאמרו החברים אוי לאנשים העוברים על דבריהם^[כא] אמרו נלך עם האיש ונראה מה שיהיה, אמר רבי יצחק אסור לנו, אם היה הולך אצל אדם גדול ירא שמים, כמו נעמן אצל אלישע היינו מהלכים אחריו, עכשיו שהוא הולך אצל מרוחקי העולם מרוחקי התורה מתועבים מהכל, אסור לנו להתראות לפניהם, ברוך הרחמן אשר הצילנו מהם, וזה האיש אסור לו דבר זה, אמר רבי יהודה והלא למדנו בכל מתרפאים חוץ מעצי אשרה וכו', א"ל גם זה על זה היא, ולא עוד אלא שהרי כתוב לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קוסם קסמים וגו', הלכו לדרכם, ואיש ההוא הלך לאותה המערה עם בנו והושיבו במערה, כשיצא אביו לקשור את חמורו פרץ משם קיטור של אש והכה לבנו בראשו ויהרגו, בתוך כך נכנס אביו ומצאו שמת, לקח את בנו עם חמורו והלך לו, למחרתו מצא זה האיש לר' יצחק ולר' יהודה ור' חזקיה שהיו מהלכים, בכה לפניהם וסיפר להם מה שאירע לו, אמר רבי יצחק ולא אמרתי לך איזה פעמים שאסור ללכת שמה, ברוך הרחמן אשר כל מעשיו אמת ודרכיו בדין, זכאים הם הצדיקים שהולכים בדרך האמת בעולם הזה ובעולם הבא, ועליהם כתוב (משלי ד) וארח צדיקים כאור נגה וגו'.

סדרת הספרים קובץ שופר הזוהר

(20 כרכים) – לתרומות עבור הדפסה והפצת הספרים – טל: 0527654911

קובץ שופר הזוהר

כרך יז
ובו חמשה ספרים ספרים נפתחים (272 עמודים):
זהר הכשרות - מי יאכילנו
כשר - ערכתי נר למטיחי
- קרא - מגלה עמקות
חיו ופעלו

קובץ שופר הזוהר

כרך טז
ובו ספר אחד (288 עמודים):
ספורי הזוהר

בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזוהר, מן זוהרא דאימא עקלאה תשובה. באקין לא צריך נסיון, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזוהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי.

קובץ שופר הזוהר

כרך יח
ובו ספר אחד (256 עמודים):
זהר קריאת שמע
כהלקתו דיניו ומנהגיו

קובץ שופר הזוהר

כרך כ
ובו ארבעה ספרים נפתחים (328 עמודים):
זהר לפורים השלם

קובץ שופר הזוהר

כרך יט
ובו ספר אחד (422 עמודים):
זהר התקונים תקון מג

זוהר פרשת וישלח (קפט).

כאשר ברא הקב"ה את העולם עשה בכל יום ויום מלאכתו הראויה לו

אמר רבי חייא כתוב לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך, בוא וראה כאשר ברא הקב"ה את העולם עשה בכל יום ויום מלאכתו הראויה לו, והרי זה נתבאר ונדרש,

ביום הרביעי עשה המאורות, ואז נבראת הלבנה בחסרון האור שהמעטיה את עצמה, ולפי שהיא מארת חסר וא"ו ניתן מקום לשלוט כל רוחות ושדים ומחבלים ומזיקים, וכל רוחות הטומאה כלם עולים ומשוטטים בעולם לקטרג, ונפקדו להמצא במקומות שנחרבו ובשדות של ציה ובמדבריות החרבים, וכלם מצד של רוח הטומאה הם, והרי נדרש שזה רוח הטמא הבא מן נחש עקלתון הוא רוח הטומאה ממש, והוא נתמנה בעולם להסיר את האדם מדרך הטוב ולהמשיכו אצלו, ועל כן שולט יצה"ר בעולם, והוא נתמנה להיות אצל האנשים ולהמצא עמהם, ובערמות ובעלילות הוא בא אצלם להסירם מן דרכי הקב"ה, כמו שהסיר לאדם הראשון וגרם מיתה לכל העולם, כמו כן הוא מסיר לאנשים וגורם להם להטמא, ומי שבא להטמא הוא ממשיך עליו את רוח הטומאה ההוא ונדבק עמו, והרבה הם שמוכנים לטמאהו ומטמאים אותו והוא נטמא, מטמאים אותו בעולם הזה ובעולם ההוא, ובשעה שבא האדם להטהר אותו רוח הטומאה נכפף לפניו, ואינו יכול לשלוט עליו, ובכן כתוב לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך, כמו שאמר ר' יוסי לא תאנה אליך רעה, זו ליליית, ונגע לא יקרב באהלך, אלו שאר מזיקים, רבי אלעזר אמר הרי אמרנו שאל יצא אדם יחידי בלילה, וכל שכן בזמן שהלבנה נבראת והיא חסרה, שהרי אז רוח הטומאה שולט, וזה הוא רוח רעה, איזו רעה, זה נחש הרע, ונגע, זה הוא מי שרוכב על הנחש, רע"ה ונג"ע ביחד הם, ואע"פ שלמדנו שנגע אלו נגעי בני אדם שנולדו מן אדם הראשון, שהרי כל אותן השנים שלא התחבר אדם עם אשתו, רוחות טמאות היו באות ומתחממות ממנו וילדו ממנו, והם נקראים נגעי בני אדם, והרי אמרו שכאשר האדם בחלומו ואינו שולט בגופו שהגוף נשתכך, בא רוח הטומאה ושורה עליו, ויש זמנים שרוחות טמאות באות, ומתקרבות אליו ומושכות אותו אליהן ומתחממות ממנו, ויולדות אחר כך רוחות ומזיקים, ולפעמים נתראים כתבנית אנשים, מלבד שאין להם שערות בראשם, ובכל יש לו לאדם להשמר מפניהם, בשביל שילך בדרכי התורה ולא יטמא עמהם, שהרי אין לך מי שיישן בלילה במטתו שלא יטעם טעם מיתה, ונשמתו יוצאת ממנו, וכיון שנשאר הגוף בלי נשמה קדושה, רוח טמא מוכן ושורה עליו ונטמא, והרי ביארנו הדבר שאין לו לאדם להעביר ידיו על עיניו בבקר, לפי שרוח טמא שורה עליהם, וזה נתבאר.

זוהר פרשת תזריע (מח).

סוד עליון מספר הצנועים

למדנו סוד עליון בספר הצנועים, כאשר נברא אדם ירד בצורה קדושה עליונה, וירדו עמו שני רוחות משני צדדים, מימין ומשמאל כלל האדם, רוח של ימין נקרא נשמה קדושה, שכתוב ויפח באפיו נשמת חיים, ורוח של שמאל נקרא נפש חיה, והיה הולך ויורד מלמעלה למטה, ולא נתישב רוח אחד עם רוח שני, כשהגיע זמן כניסת שבת לאחר שחטא אדם, נעשו מן רוח השמאל בריות שנתפשטו בעולם, ולא נגמרו גופות שלהם, ונתחברו בגוף האדם עם הזכר ועם הנקבה והולידו בעולם, ולא הנקראים נגעי בני אדם, למדנו שיש עליונים מהם שאין נדבקים למטה, ותלויים באויר ושומעים שמיעות מלמעלה, ומהם יודעים אותן האחרים שלמטה.

זוהר פרשת אחרי (y).

נפשות הרשעים בשעה שיוצאות מעולם הזה, הרבה ממוני הדין נזדמנים לקבל אותן ולהכניסן לגיהנם, ומביאים אותן לשלשה דינים בכל יום בגיהנם

ודרש אל המתים, אמר רבי אבא בוא וראה הקב"ה הוציא עשרה כתרים עטרות קדושות למעלה, שמתעטר בהם ומתלבש בהם, הוא הם והם הוא, כשלהבת הקשורה בגחלת, ואין שם התפרדות, לעומת זה יש עשרה כתרים שאינם קדושים למטה, והם נאחזים בזוהם הצפרנים של עטרה קדושה אחת שנקראת חכמה^[כב] ועל כן נקראים חכמות.. אמר רבי חייא אחרון של אותן כתרים התחתונים שאינם קדושים זה הוא שנאמר ודרש אל המתים, זה הוא עשירי של כלם^[כג] שלמדנו אמר רבי יצחק אמר רבי יהודה נפשות הרשעים אלו הם המזיקים שבעולם, אמר רבי יוסי אם כן טוב להם לרשעים שיהיו נעשים מזיקים בעולם, איה הוא עונש הגיהנם, איה היא הבושה שמזומנת להם בעולם ההוא, אמר רבי חייא כך למדנו והרי ביארנו הענין, נפשות הרשעים בשעה שיוצאות מעולם הזה, הרבה ממוני הדין נזדמנים לקבל אותן ולהכניסן לגיהנם, ומביאים אותן לשלשה דינים בכל יום בגיהנם, אחר כך מתחברים עמהם והולכים ומשוטטים בעולם, ומתעים להם לרשעים לאותן שכבר נסתמה תשובה מהם, אחר כך מחזירים אותם לגיהנם ומענישים אותם, וכן בכל יום.. ויש מכשפים ההולכים לבית הקברות ועושים כשפים על ידי אותן מינים הרעים.. ומביאים לנפש ההיא ונכנסת בקבר ומדברת עמהם, אמר רבי יצחק זכאים הם הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא, שהרי כלם קדושים, גוף שלהם קודש, נפש שלהם קודש, רוח שלהם קודש, נשמה שלהם קודש קדשים.

זיו הזוהר

הספירות של מלכות דמלכות שנקראת חכמה שלמטה שם מתחיל השורש של צד הטומאה קליפות רוחות שדים ומזיקים המביאים כל מיני מיתה לעולם. **כג.** וכך מספרן, לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש, א', קוסם קסמים, לשון רבים מורה

כב. אין לחשוב ח"ו שיש שם צפרנים עם זוהם, אלא שזה עדי"ר משל כמו באדם אף בנקי ואיסטנוס נעשה אצלו זוהם תחת הצפרנים שנולדים שם מזה ברואים קטנים מאד שאינן נראין לעין, והן מלאין ארס של הרבה מיני מחלות, כמו כן למעלה בסוף

(ל) זוהר פרשת אחרי

בוא וראה ג' מדרגות הן ונדבקות כאחת, נפש רוח נשמה, ועליונה מהן היא הנשמה, שאמר רבי יוסי בכל האנשים יש נפש, ויש נפש עליונה מנפש^[כד] אם זוכה האדם בנפש הזאת משפיעים עליו עטרה אחת שנקראת רוח, זה שכתוב (ישעי' ל"ב) עד יערה עלינו רוח ממרום, אז נתעורר האדם בהתעוררות אחרת עליונה להסתכל במשפטי המלך הקדוש, אם זוכה האדם ברוח הזה מעטרים לו בכתר קדוש עליון הכולל הכל שנקרא נשמה, ונקראת נשמת אלוה^[כה] ולמדנו בסוד הסודות בתוך הסודות של ספר שלמה המלך, מקרא זה שכתוב (קהלת ד') ושבח אני את המתים שכבר מתו, כיון שכתוב ושבח אני את המתים, למה לי שכבר מתו, אלא שכבר מתו בעולם הזה על ידי עבודת רבונם^[כו] עוד נזכר שם שג' מדורים עשה הקב"ה לצדיקים, אחד, לנפשות הצדיקים, שאותן הנפשות אינן נסתלקות מעולם הזה והן נמצאות בעולם הזה, וכאשר נצרך העולם לרחמים ואלה החיים יושבים בצער, מתפללים הם תפלות עליהם, והולכים ומודיעים הדבר לאותן ישני חברון, ונתעוררים ונכנסים לגן עדן התחתון, אשר שם רוחות הצדיקים מתלבשים ונתעטרים בעטרות של אור, ונתיעצים עמהם וגוזרים גזרה, והקב"ה עושה רצונם ומרחם על העולם, ואותן נפשות הצדיקים נמצאות בעולם הזה להגן על החיים, להסתכל לדעת ולהגין על הדור, וזהו שאמרו החברים שהמתים יודעים בצער העולם, ועונש הרשעים אשר בארץ הוא במה שכתוב ונכרתה הנפש ההיא מעמיה. מדור השני, הוא גן עדן אשר בארץ, בו עשה הקב"ה מדורים עליונים נכבדים, כדמיון עולם הזה וכדמיון עולם העליון, ושם היכלות בשני גונים שאין להם חשבון, ועצים ועשבים המעלים ריח בושם בכל יום, ובמקום הזה ישכנו אותן הרוחות של הצדיקים, והוא המדור אשר רוח ההוא שורה בו, וכל רוח ורוח נתלבש שם בלבוש יקר, כדמיון עולם הזה וכדמיון עולם עליון ההוא. מדור השלישי, הוא מדור עליון הקדוש שנקרא צרור החיים, שם תתענג אותה מדרגה עליונה הקדושה שנקראת נשמה, והיא מתדבקת להתענג בעדן העליון, עליה כתוב (ישעי' נ"ה) אז תתענג על ה' וגו', ולמדנו בשעה שנצרך העולם לרחמים, זאת הנפש של אותן צדיקים זכאים הנמצאים בעולם להגן על העולם, זאת הנפש עולה והולכת ומשוטטת בעולם ומודיעה לרוח, והרוח עולה ונתעטר ומודיעה לנשמה, והנשמה להקב"ה, אז מרחם הקב"ה על העולם, ואז תרד הידיעה מלמעלה למטה, הנשמה מודיעה להרוח, והרוח מודיע להנפש, ובכל שבת ושבת וראש חודש כל אותן המדרגות מתחברות ונתעטרות כאחד, עד שמזדוגות לבוא להשתחות למלך העליון, ואחר כך חוזרות למקומותן, זה שכתוב (שם ס"ו) והיה מדי חדש בחדשו ומיד שבת בשבתו יבא כל בשר להשתחות וגו'.

זוהר תורה * דף היומי * זיו הזוהר

על ב' מינים, הרי ג', מעונן, ד', מנחש, ה', ומכשף, ו', חובר חבר, ז', שואל אוב, ח', וידעוני, ט', ודורש אל המתים, י'. **כד.** יש נפש שפלה שנקראת נפש הבהמית, וגבוה ממנה הנפש שנקראת נפש האלהית. **כה.** יען כי היא חלק אלוה ממעל, כידוע דכל מאן דנפח מדדיה נפח. **כו.** על דרך הדרש

זוהר פרשת ויחי (רכד).

נתעוררות נפשות הצדיקים, והולכות ומשוטטות אל ישני חברון ומודיעות להם צער העולם

למדנו שבשני קשרים תקשר הנפש בכל ראש חודש ושבת, בקשר הרוח שבין ריחי בשמים אשר בגן עדן התחתון, ומשם הולכת ומשוטטת ומתקשרת עם הרוח בהנשמה שהיא צרורה בצרור החיים, ומתעדנת וניזונת מאותו זיו היקר של צד זה וצד זה, זה שכתוב (ישעי' נ"ח) ונחך ה' תמיד והשביע בצחצחות נפשך, ונחך ה' תמיד, תמיד דוקא, והשביע בצחצחות נפשך, מהו בצחצחות, אלא צח אחד כאשר תקשר עם הרוח אשר בגן עדן התחתון, ועוד צח פנימי יותר מן צח הראשון כאשר יתקשרו בהנשמה שהיא למעלה בצרור החיים, וזהו בצח, צח אחת, צחות ב' צחות, שהן למעלה מעלה במקום הכבוד של הנשמה בודאי, כלומר צחצחות כפולה מי יורש זה, נפשך, נפש ממש, (אחרי ע.) ובשעה שנצרך העולם לרחמים, והחיים הולכים ומודיעים להם לנפשות הצדיקים, ובוכים על קבריהם אותן הראוים ומבינים איך להודיע להם, מה הטעם, לפי שמכוונים במחשבה שלהם להתקשר נפש בנפש^[כז] אז נתעוררות נפשות הצדיקים, והולכות ומשוטטות אל ישני חברון ומודיעות להם צער העולם, וכלם נכנסים בפתח ההוא של הגן עדן ומודיעים להרוח, ואותן הרוחות שנתעטרים בגן העדן מלאכים עליונים מהלכים ביניהם, וכלם מודיעים להנשמה, והנשמה מודיעה להקב"ה, וכלם מבקשים רחמים על החיים, ומרחם הקב"ה על העולם בעבורם, ועל זה אמר שלמה ושבח אני את המתים שכבר מתו וגו'.

זיו הזוהר

של אדם כי ימות באלה, באהלה של תורה. ידועים כמובא בכתבי האר"י ז"ל. כז. שיש בענין זה כונה מיוחדת לכוון יחודים

זוהר פרשת ויחי (רכה).

עתיד העולם שלא יהיה נמצא מי שיגין עליו, וכל עזי פנים יהיו נמצאים אז בין למעלה בין למטה, למעלה בשביל עונות שלמטה וחציפות שלהם

אמר רבי שמעון בימי חיי לא ישב העולם בצער, ולא יהיה נידון בדין העליון, ולא אחרי לא יקום דור כדור הזה, ועתיד העולם שלא יהיה נמצא מי שיגין עליו, וכל עזי פנים יהיו נמצאים אז בין למעלה בין למטה, למעלה בשביל עונות שלמטה וחציפות שלהם, ועתידים בני העולם שיצטקו ואין מי שישגיח עליהם, יסובבו ראשיהם לכל צדדי העולם ולא ישוּבו עם רפואה, אבל רפואה אחת אני מוצא להם בעולם ולא יותר, בזה המקום שיהיו נמצאים לומדי תורה, ויהיה נמצא אצלם ספר תורה כשרה בלי כל שגיאה, כאשר יוציאו אותה החוצה, בשבילה מתעוררים עליונים ותחתונים, וכל שכן אם נכתבו בו שמות הקדושים בכונה הראויה, והרי הוריתי ענין הזה^[כח] או לדור שגלתה ביניהם ספר תורה ולא נתעוררו עליו למעלה ולמטה, מי נתעורר עליו, בזמן שהעולם בצער גדול, ונצרך העולם למטר, ונצרך להגלות ספר תורה בגלות יתרה בשביל הצער שבעולם, ומבקשים האנשים רחמים אצל הקברים, נתעוררים כל המתים עליו, שהרי הנפש מקדמת ומודיעה להרוח שכאן נמצא ספר תורה בגלות שהגלה בשביל צער של העולם, והחיים באו ומבקשים רחמים, אז הרוח מודיע להנשמה והנשמה להקב"ה, ואז הקב"ה נתעורר ומרחם על העולם, וזה בשביל גלות הספר תורה ממקומו, והחיים שבאו לבקש רחמים אצל קברי המתים, או לדור אם נצרך להגלות ספר תורה ממקום למקום, אפילו מן בית הכנסת לבית הכנסת, שהרי זה לבעבור שאין נמצא ביניהם על מי ועל מה שישגיחו עליהם, ודבר זה אין יודעים כל האנשים^[כט] שהרי כאשר הגלתה השכינה גלות האחרון, טרם שנסתלקה ועלתה למעלה מה כתוב (ירמ"י ט) מי יתנני במדבר מלון אורחים, ואחר כך בזמן שנמצא הצער הגדול בעולם שם כארח במדבר היא נמצאת, כי בגלות של ספר התורה הגם היא שם, לכן כלם נתעוררים על זה עליונים ותחתונים.. למדנו ש"ב חדשים נפש הזאת יש לה התקשרות עם הגוף בקבר, ונידונים בדין יחדו, מלבד אותה הנפש של הצדיק, כמו שנתבאר, והנפש מזומנת בקבר ויודעת בצער הגוף, גם יודעת בצער החיים ואין ביכולתה לפעול טובה עליהם, ולאחר י"ב

זוהר פרשת ויחי (רכה).

ספר התורה עם גלות אור השכינה ממקום קדוש בית הכנסת שהוא מקדש מעט לרחובה של עיר, ומכל שכן לשדה אצל בית הקברות.

כח. סוד הכוונות של כתיבת השם הקדוש נזכר בזהר ויקרא יא. ובאחרי מות פה. כט. אין יודעים חומר העון של טלטול ספר תורה לחוץ שזה גלות

חדשים מתלבשת בלבוש אחד והולכת ומשוטטת בעולם, ויודעת מן הרוח שלה מה שנודע לה, ומתאמצת בשביל צער העולם לבקש רחמים על הצער של החיים, ומי מעורר את המתים לכל זה, בזמן שיש זכאי שיודע להודיע להם כראוי, וזכאי שהוא נודע ביניהם, שלמדנו כי כאשר נמצא זכאי בעולם הוא נודע ומפורסם בין החיים ובין המתים, שהרי בכל יום מכריזים עליו ביניהם, וכשיש צער גדול בעולם הוא אינו יכול להגן על הדור, אז הוא מודיע להמתים צער העולם, וכאשר לא נמצא זכאי כזה שמכריזים עליו ביניהם, ולא נמצא מי שיעורר את המתים בצער העולם אלא ספר תורה, אז עליונים ותחתונים נתעוררים עליו, אבל צריכים כלם שיהיו נמצאים באותו הזמן בתשובה, ואם אין נמצאים בתשובה, הנה שרי הדין נתעוררים עליהם, ואפילו הרוחות של גן העדן נתעוררים עליהם בשביל הספר תורה.

זוהר פרשת אחרי (עא).

אם החיים אין חוזרים בתשובה, או להם שכלם נקבצו לריק

אמר רבי חייא תמה אני אם יש מי שיודע איך להודיע להם להמתים, מלבד אנחנו, אמר רבי אבא הצער של החיים מודיע להם, התורה מודיעה להם, שהרי בשעה שאין מי שיבין בענין זה מוציאים ספר תורה סמוך לבית הקברות, והם נתעוררים על הס"ת בשביל מה הגלתה למקום ההוא, ואז מלאך דומ"ה מודיע להם, אמר רבי יוסי ואז הם מבינים שהעולם בצער, וגם שהחיים אין ראויים ואין מבינים איך להודיע להם, באותה שעה כלם צועקים על בזיון הספר תורה שהגלתה למקום ההוא, ואם האנשים חוזרים בתשובה ובוכים בלב שלם בתשובה לפני הקב"ה, אז כל המתים מתאספים ומבקשים רחמים, ומודיעים לאותן ישני חברון, והם נכנסים ומודיעים להרוח שבגן עדן כמו שאמרנו, ואם החיים אין חוזרים בתשובה בלב שלם להתפלל ולבכות על צער העולם, או להם שכלם נקבצו לריק, ומתרעמים לאמר מי גרם להתורה הקדושה שהגלתה על ידיהם בלי תשובה, וכלם באים להזכיר עונותם, לפיכך אל ילכו שמה עם ס"ת בלי תשובה ובלי תענית לבקש בקשה לפניהם, רבי אבא אמר שלא ילכו בלי ג' תעניות, ר' יוסי אמר אפילו בתענית אחד ובאותו יום, ובלבד כשהעולם נמצא בצער גדול, אז כלם מתחברים לבקש רחמים על העולם.

ודאי שבזמן שצדיקים אין נמצאים בעולם, אין העולם מתקיים אלא בזכות המתים למדנו שאמר רבי יהודה פעם אחת היו ר' חזקיה ור' ייסא מהלכים בדרך, ובאו לגוש חלב שהיה חרוב, ישבו סמוך לבית הקברות, ור' ייסא היה בידו כרך אחד של ספר תורה שנקרע, בעת שישבו נזדעזע קבר אחד לפניהם, ושמעו קול צוחה וי וי שהרי העולם בצער נמצא, הנה ספר תורה כאן שהגלה, או שהחיים באו ללעג עלינו ולבייש אותנו בבושה על ידי הספר תורה שלהם, נתבהל ר' חזקיה ור' ייסא, אמר רבי חזקיה מי אתה, א"ל מת אני והנה נתעוררתי בשביל הספר תורה, שפעם אחת היה העולם נמצא בצער, ובאו החיים כאן לעורר לנו עם ספר תורה, ואני עם החברים שלי קדמנו אצל ישיני חברון, וכאשר נתחברו בגן עדן עם רוחות הצדיקים, נמצא לפניהם שאותה ספר תורה שהביאו אצלנו אותן החיים היה פסול, ומשקר בשם המלך, לפי שנמצאה וא"ו יתרה במקרא הזה (ויקרא י"א) ושוסעת

שמע שתי פרסות, אמרו כיון ששקרו בשם המלך אל יענו להם, ודחו אותי ואת החברים שלי בשעה ההיא מן בית הישיבה, עד זקן אחד שהיה בין החיים הלך והביא ספרו של רב המנונא הזקן, ואז נתעורר רבי אלעזר ברבי שמעון שהיה קבור עמנו, והלך ובקש בגן עדן רחמים עליהם ונרפא העולם, אז התירו לנו ליכנס, ומן היום הוא שהעלו לרבי אלעזר מבית הקברות הזה וניתן אצל אביו, אין בנו מי שיתעורר להתיצב לפני אותן ישיני חברון, ואנו יראים בזכרנו יום ההוא שדחו אותי ואת חברי, ועתה שבאתם אצלנו וספר תורה אצלכם, אמרתי שבודאי הנה העולם בצער נמצא, ועל כן נזדעזעתי כי אמרתי מי יקדים להודיע לאותן צדיקי אמת ישיני חברון, נשתמט משם ר' ייסא אם כך הספר תורה, ואמר רבי חזקיה חס ושלום אין העולם בצער, ואנחנו לא באנו בשביל זה, ויקומו ר' חזקיה ור' ייסא וילכו לדרכם, אמרו ודאי שבזמן שצדיקים אין נמצאים בעולם, אין העולם מתקיים אלא בזכות המתים.

זוהר פרשת אחרי (עא).

אמר רבי ייסא בזמן שנצרך העולם למטר למה אנו הולכים אצל המתים, הלא כתוב ודורש אל המתים, ואסור, א"ל ר' חזקיה עד עתה לא ראית כנף הצפור של עדן^[ב] ודורש אל המתים, אל המתים דוקא, שהם רשעי העולם, או שהם מן העמים עכו"ם שנקראים תמיד מתים, אבל ישראל שהם צדיקי אמת, עליהם קרא שלמה (קהלת ד') ושבח אני את המתים שכבר מתו, בזמן אחר ולא עכשיו, שכבר מתו ועכשיו הם חיים, ועוד ששאר העמים כאשר באים אל המתים באים בכשפים לעורר עליהם מינים הרעים, וכאשר ישראל באים אל המתים באים בתשובה לפני הקב"ה, בשבירת הלב ובתענית לפניו, והכל בשביל שהנשמות הקדושות יבקשו רחמים מלפני הקב"ה עליהם, והקב"ה מרחם על העולם בזכותם, ולכך למדנו שהצדיק אע"פ שנפטר מן העולם, לא נסתלק ולא נאבד מן כל העולמות, שהרי בכל העולמות הוא נמצא יותר מבחינו, שבחינו הוא נמצא בעולם הזה בלבדו, ואחר כך הוא נמצא בשלשה עולמות ונזמן אצלם, שכתוב (שיר א') עלמות אהבוך, אל תקרא עלמות אלא עולמות, אשרי חלקם. למדנו כתוב (שמואל א' כ"ה) והיתה נפש אדוני צרורה בצרור החיים, והיתה נשמת אדוני צריך לומר, אלא כמו שאמרנו אשרי חלקם של הצדיקים שהכל מתקשר בהם זה בזה, נפש ברוח, רוח בנשמה, ונשמה בהקב"ה, נמצא שהנפש צרורה בצרור החיים. אמר רבי אלעזר מה שאמרו החברים שגלות הספר תורה אפילו מבית הכנסת לביהכ"נ אחר אסור, וכל שכן לרחובה של עיר, למה לרחובה של עיר^[א] אמר רבי יהודה כמו שאמרנו, כדי שיתעוררו עליהם ויבקשו רחמים על העולם.. אמר רבי יהודה בני בבל יראים ואין עושים כך אפילו מן בית הכנסת לביהכ"נ, כל שכן לרחובה של עיר.

זיו הזוהר

ל. כנף הצפור היינו כנפי השכינה, והמכוון שעוד ולא יכנף עוד מורך. לא. פירש הלא העיקר הוא לא הבין זה ענין הנסתר, וזה נאמר על דרך הכתוב תפלה וזעקה ולמה לא די להתפלל בבית הכנסת.

זוהר פרשת שלח (קסג).

מפני מה נקרא איש תם, לפי שלא נשאר בו פסולת כלל, שהרי פריעה היתה בו ונטהר מפסולת ההיא

תמים תהיה עם ה' אלהיך, פתח רבי אילעי ואמר מה בין תם לתמים, באברהם כתוב התהלך לפני והיה תמים, יעקב שנשתלם יותר כתוב בו ויעקב איש תם, מפני מה נקרא איש תם, לפי שלא נשאר בו פסולת כלל, שהרי פריעה היתה בו ונטהר מפסולת ההיא.

זוהר פרשת שלח (קסה).

כל מי שנוטר ברית הקדוש שלא יופגם מזדוגת עמו השכינה ושורה עליו, ולפיכך תמים תהיה עם ה' אלהיך

ועל כן כתוב בו ויעקב איש תם, שלם בכל, אברהם תמים נקרא שלא היה כל כך שלם, אבל תם שלם בכל, מה כתוב בנח, איש צדיק תמים היה בדורותיו, שהרי רשום ברושם הקדוש^[לב] ואמר ראש הישיבה בכל מקום שנאמר תמים, היינו שנרשם ברושם הקדוש באות קיום הברית, ובשביל שנוטר הברית נקרא תמים בדורותיו, מה שכלם לא היו כך שהם השחיתו דרכם, ועל כן נאמר את האלהים התהלך נח, וכי מי יכול ללכת עמו, אלא כל מי שנוטר ברית הקדוש שלא יופגם מזדוגת עמו השכינה ושורה עליו, ולפיכך תמים תהיה עם ה' אלהיך, תמים תהיה, ואחר כך עם ה' אלהיך בהזדוגות אחת, שכיון שתשמור הברית תזכה להיות עם ה' ולא תפרד ממנו, (שלח קסג). ועוד תמים תהיה עם ה' אלהיך, ודאי כמו שהוא תמים כלל אחד, אף אתה תהיה עמו תמים, עמו ודאי, ובמה נעשה האדם תמים, שיהיה ת"ם י"ם, ת"ם, כמו שנדרש, י"ם, כל אותן מדרגות קדושות שלו נקראות י"ם, ואינן נפרשות ממנו לעולם, אף אתה כדמיון זה תהיה, להסיר ממך מדרגות זרות, ולהיות בך מדרגות קדושות סוד של י"ם.. כדמיון זה אדם הלוּבש ציצית נעשה בכל יום תמים, ת"ם בד' כנפות מתוקנות כראוי, י"ם בתכלת ההוא של הדג של שבעים מדרגות הים^[לג] צד הרע כאשר מסתכל באדם הזה אינו יכול להרע לו בעין רעה, ואז הוא ת"ם י"ם עם ה' אלהיו, ממש בתיקון אחד, היא למעלה והאדם למטה, שאחר כך היא נתעלית תוך מדרגות

זוהר פרשת שלח (קסג).

על שנשפע בו כח מדת המלכות, וזה נרמז במה שאמרו חז"ל שזה הדג עולה אחת לשבעים שנה, והיינו הך של שבעים מדרגות הים, כי ים מרמז על

לב. שנולד מהול. לג. מספר שבעים מרמז על כח המלכות כמו שמובא בזהר על הפסוק ימי שנותינו בהם שבעים שנה, והדג של תכלת שהוא חלזון רמז

העליונות^[לד] אף כך האדם נתעלה אחר כך בתפילין תוך מדרגות עליונות, ועל כן תמים
 תהיה עם ה' אלהיך, עמו ודאי.

זוהר פרשת פנחס (רטז).

אסור לשאול בכלדיים

ועוד תמים תהיה עם ה' אלהיך, הרי דרשו החברים שאסור לשאול בכלדיים, בוא וראה
 לאחר שניתנה התורה לישראל הוציאים מהתחייבות של הכוכבים ומזלות, ודבר זה
 למדנו מאברהם, שראה במזלו שלא היה עתיד להוליד בנים, והקב"ה הוציא אותו החוצה,
 כמו שנאמר ויוצא אותו החוצה ויאמר הבט נא השמימה וגו', ודרשו שא"ל צא מאצטגנינות
 שלך, והעלהו למעלה מהכוכבים וכו', ולפיכך כל העוסק בתורה נתבטל ממנו התחייבות
 של כוכבים ומזלות, אם לומד התורה כדי לקיים מצותיה, ואם לא, כאלו אינו עוסק בה, ולא
 נתבטל ממנו התחייבות של כוכבים ומזלות, כל שכן עמי הארץ שאין נתבטל מהם
 התחייבות של כוכבים ומזלות.

זוהר פרשת בלק (קצג).

אם יקבלו ישראל את התורה מוטב, ואם לא יחזיר העולם לתהו ובהו

כי הגוים האלה וגו' אל מעננים ואל קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך ה' אלהיך, פתח
 ר' יוסי ואמר (שופטים ה') ה' בצאתך משעיר בצעדך משדה אדום ארץ רעשה, בשעה
 שהקב"ה בא משעיר שלא רצו לקבל התורה ארץ רעשה, מפני מה רעשה, לפי שראה
 שתחזור לתהו ובהו, כי כן התנה הקב"ה עם העולם, אם יקבלו ישראל את התורה מוטב,
 ואם לא יחזיר העולם לתהו ובהו, כיון שראתה הארץ שהזמין הקב"ה לכל האומות שיקבלו
 התורה ולא קבלו, ומכל האומות לא נשתיירו אלא ישראל בלבדם, חשבה הארץ שגם ישראל
 לא יקבלו התורה כמוהם, ולפיכך ארץ רעשה, כיון שאמרו נעשה ונשמע מיד שקטה, זה
 שכתוב ארץ יראה ושקטה, יראה בתחלה ולבסוף שקטה, ובוא וראה לפי שאמרו ישראל
 נעשה, אינם יראים מן כל עשיה שיכולים כל מכשפי העולם לעשות, ולא מכל קוסמים
 ומעננים שבעולם, מה הטעם, אחד בשביל קבלת התורה, ואחד לפי שכאשר הוציאים
 הקב"ה ממצרים שבר לפניהם כל מיני כשפים וקסמים שלא יוכלו לשלוט עליהם.

זוהר פרשת תזריע (מג).

הזמן ההוא אין שורה עליו ברכות, שהרי מן צד הטומאה הוא

אמר רבי אבא בוא וראה אסור לו לאדם להשליך כלי ביתו שאין נצרכים לו או חפץ אחר
 דוגמתו לאמר שמוסר אותו לצד הטומאה, שהרי כמה ממוני הדין מזומנים לדבר
 ההוא לקבל אותו, ומן הזמן ההוא אין שורה עליו ברכות, שהרי מן צד הטומאה הוא, כל

זיו הזוהר

המלכות כידוע בסוד כל הנחלים הולכים אל הים. וענין תפלה ש"י למעלה היינו עליית והתקשרות
 לד. היינו כעין שאמרו חז"ל שהקב"ה מניח תפילין, המלכות בתפארת, ותפלה ש"ר היינו עליית

שכן מי שמזמין ברצונו על אותו צלם העליון שלו שיהיה שייך לאחר ולצד הטומאה, שהרי מה שהוכן עבורו יהי שייך להם, וכשיקרו ימי איש הזה למות, צלם העליון שניתן לו, ככתוב אך בצלם יתהלך איש, בא אותו רוח הרע שהיה מתדבק עמו בכל יום, ונוטל לעצמו את הצלם ההוא, מתלבש בו והולך לו, ואין מחזירו לאיש ההוא לעולם, אז ידע שהוא נדחה מהכל.

זוהר פרשת בלק (רב).

אין לך דבר בתורה שאין בו כמה אורות המאירים לכל צד, מקרא זה הוא כפי פשוטו

כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית את עצה וגו', אמר רבי פנחס כמה טובים הם דרכי ושבילי התורה, שהרי בכל ענין וענין יש כמה עצות כמה טובות לאנשים, כמה מרגליות המאירות לכל צד, ואין לך דבר בתורה שאין בו כמה אורות המאירים לכל צד, מקרא זה הוא כפי פשוטו, ויש בו כפי מדרשו, ויש בו חכמה עליונה להזהיר למי שנצרך אזהרה, אשרי חלקו מי שעוסק בתורה תמיד, כי מי שעוסק בה מה כתוב בו, כי אם בתורת ה' חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה, והיה כעץ שתול על פלגי מים, למה נסמך זה לזה, אלא מי שעוסק בתורה יומם ולילה לא יהיה כעץ יבש, אלא כעץ שתול על פלגי מים, מה אילן יש בו שרשם, ויש בו קליפות, ויש בו מוח, ויש בו ענפים, ויש בו עלים, ויש בו פרחים, ויש בו פירות, שבעת מינים האלה עולים לשבעה עשר ולשבעים^[לה] אף דברי התורה יש בהם פשט המקרא, דרש, רמז שהם רמזי חכמה, גימטריאות, סודות צפונים, סודות נסתרים אלה על אלה, פסול וכשר, טמא וטהור, אסור ומותר^[לו] מכאן ולהלאה מתפשטים ענפים לכל צד, והיה כעץ שתול על פלגי מים ודאי, ואם לא, אין הוא חכם בחכמה, בוא וראה כמה חביבים הם אותן העוסקים בתורה, שאפילו בזמן שהדין תולה בעולם וניתנה רשות למשחית להשחית, פוקד הקב"ה לו על אותן העוסקים בתורה, וכך אומר לו הקב"ה, כי תצור אל עיר בשביל עונות הרבים שחוטאים לפני, ונתחייבו בדין לימים רבים, מהו רבים, שלשה ימים זה אחר זה, שניכר שיש דבר בעיר, מניין שימים רבים שלשה ימים הם, שכתוב (ויקרא ט"ו) ואשה כי יזוב זוב דמה ימים רבים, וכי ימים רבים הם, אלא שלשה ימים זה אחר זה נקרא ימים רבים, אף כך כי תצור אל עיר ימים רבים, שלשה ימים זה אחר זה, שניכר שיש דבר בעיר, בוא ואפקוד אותך על בני ביתי, לא תשחית את עצה, זה התלמדי חכם שנמצא בעיר, שהוא עץ חיים, עץ שנותן פירות, ד"א את עצה, זה שנותן עצה לעיר איך להנצל מן הדין, ומלמד להם דרך ללכת בה, ולכן לא תשחית את עצה לנדרוח עליו גרון, לדחות עליו הדין, ולא להושיט עליו רחב הלוהט חרב השנון, אותה החרב ההורגת לשאר אנשים שבעולם, כי ממנו תאכל, וכי אותו המחבל אוכל ממנו, לא, אלא כי

זיו הזוהר

מן הז' נכלל בו עשרה, והיינו שבעים. לו. פסול וכשר טמא וטהור אסור ומותר כל זה נחשב לחלק אחד דהיינו חלק ההלכות.

והתקשרות התפארת עם חב"ד, אף כלך האדם כעין זה שנתעלה ונתקשר בקדושה עליונה על ידי הנחת תפילין. לה. שבעה עשר ושבעים רמז שכל אחד

ממנו תאכל היא^[לז] אותו הר התקיף, המדרגה שכל רוחות החזקים והקדושים יוצאים ממנה^[לח] שאין הנאה ועונג לרוח הקודש בעולם הזה אלא תורתו של זכאי ההוא, כביכול זה הזכאי מפרנס לה ונותן לה מזון בעולם הזה החשוב מכל קרבנות שבעולם, בקרבן מה כתוב (שיר ה') אכלתי יערי עם דבשי, אכלו רעים, ומיום שחרב בית המקדש ובטלו הקרבנות אין לו להקב"ה אלא אותן דברי התורה, וחידושי תורה שנתחדש בפיו, לפיכך כי ממנו תאכל היא, שאין לה להשכינה הקדושה מזון בעולם הזה אלא ממנו ומחבריו שהם כמוהו, וכיון שממנו תאכל והוא זן אותה, אותו לא תכרות, הוי זהיר בו שלא תקרב אליו, כי האדם עץ השדה, זה שנקרא אדם המפורסם למעלה ולמטה, עץ השדה הוא, עץ גדול וחזק הוא שאותו השדה אשר ברכו ה' סומך עליו^[לט] הוא עץ הנודע לשדה ההוא תמיד, לבא מפניך במצור, דבר זה חוזר לראש המקרא, שנאמר לא תשחית את עצה, היינו את זה שנותן להם עצה ומתקן לעיר איך לבוא מפניך במצור, הוא נותן להם עצה לתקן הפגם ולחזור בתשובה, ומתקן להם כלי זיין חצוצרות ושופרות, לבא מפניך, מהו לבא מפניך, לבוא לפני ולברוח מפניך מלפני הפחד שלך, במצור, במקום שעליונים ותחתונים אין יכולים ליכנס שמה, ואיזו הוא, זו המדרגה שבעלי תשובה נכנסים שמה, זה הוא מצור, מקום חזק והר קשה^[מ] וכיון שלוקחים עצה הזאת אני מכפר עונותם ונתקבלים ברצון לפני, כל זה פוקד הקב"ה על אותן העוסקים בתורה, לפיכך זכאים הם אלה העוסקים בתורה, וכל המתגעים בתורה לשמה הם נקראים עצים גדולים בעולם הזה.

זיו הזוהר

לז. דורש תאכל בלשון נקבה נסתרת, ולא בלשון זכר נוכח. לח. זו מדת המלכות שממנה יוצא כל מיני השפעות לעולם הזה בפרטיות. לט. שדה אשר ברכו ה' זו המלכות. מ. זה עולם הבינה.

זוהר פרשת וירא (קיג)

סוד עליון

כי ימצא חלל וגו' ולקחו זקני העיר ההוא עגלת בקר וגו' וערפו שם את העגלה בנחל, והדין הוא לעורף אותה בקופיץ, רבי שמעון היה יושב והוגה בתורה, והיה עוסק באותה הפרשה של עגלה ערופה, א"ל רבי אלעזר כל זה למה נצרך, בכה רבי שמעון ואמר אוי לעולם שנמשך אחר קליפה זו, שהרי מן היום שאותו נחש הרע שנתפתה בו אדם הראשון שולט על האדם ושולט על בני העולם, הוא עומד להשטין העולם, והעולם אינו יכול לצאת מן עונשו עד שיבא מלך המשיח, ויקים הקב"ה לשיני עפר, ככתוב (ישעי' כ"ה) בלע המות לנצח וגו', וכתוב (זכרי' י"ג) ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ, והוא עומד על עולם הזה לקחת הנשמות של כל האנשים, וכל בני העולם על ידי מלאך המות יוצאות נשמותיהם, ובוא וראה מה שכתוב כי ימצא חלל, אפשר תאמר שזה האיש עלידי מלאך המות ההוא יצאה נשמתו, לא כן אלא מי שהרגו הוא הוציא נשמתו קודם שהגיע זמנו לשלוט בו מלאך המות ההוא, ולפיכך (במדבר ל"ה) ולא יכופר לדם אשר שפך בה וגו', ולא יקרב אליו, לא די לנו מה שהוא עומד להשטין העולם לחנם ולקטרג תמיד, כל שכן כשגוזלים ממנו מה שהוא צריך ליטול, אבל הקב"ה מרחם על בניו, ולפיכך צוה לנו שיהיה נקרב עגלה על זה, כדי לתקן בזה מה שניטלה אותה נשמת האיש ממנו שלא יצאה על ידו, ולא יקטרג על העולם, ו**סוד עליון** למדנו כאן, שור פרה, עגל עגלה, כלם בסוד עליון נמצאים [מא] ולפיכך בזה מפייסים לו, וזהו שכתוב ידינו לא שפכו את הדם הזה וגו', לא שפכו ולא גרמו מיתתו, ובזה לא יהיה נמצא מקטרג עליהם, ובכל נותן הקב"ה עצה לעולם.

מתחברים רחמים בדין והעולם נידון ברחמים

בוא וראה כדמיון זה ביום ראש השנה ויום הכפורים שהדין נמצא בעולם הוא עומד לקטרג, וישראל צריכים לעורר בשופר ולעורר קול שנכלל בא"ש ומי"ם ורו"ח ונעשו אחד, ולהשמיע קול הזה מתוך השופר, וזה הקול עולה עד המקום שכסא הדין נמצא, ומנקש בה ועולה, כיון שמגיע שמה והקול מלמטה קול של יעקב נתתקן למעלה, והקב"ה נתעורר ברחמים, שהרי כמו שישראל מעוררים למטה קול אחד שנכלל בא"ש מי"ם ורו"ח שיוצאים כאחד מתוך השופר, כמו כן נתעורר למעלה השופר [מב] וקול ההוא שנכלל בא"ש מי"ם

זיו הזוהר

מא. שור ופרה בקדושה, ולעומת זה עגל ועגלה **מב.** זה עולם הבינה שמוציא קול הכולל א"ש מי"ם בצד הטומאה, ונתפייס בזה שנותנים לו ממינו. ורו"ח היינו ג' ספירות חסד גבורה תפארת.

ורו"ח נתתקן ויוצא, זה מלמטה וזה מלמעלה, ונתתקן העולם ורחמים נמצאים, ומקטרג ההוא נתערבב, שהיה חושב לשלוט בדין ולקטרג על העולם, וכאשר הוא רואה שנתעורר רחמים אז נתערבב ונחשל כחו ואינו יכול לעשות כלום, והקב"ה דן את העולם ברחמים, ואפשר תאמר שהדין נאבד^[מג] לא כן, אלא שמתחברים רחמים בדין והעולם נידון ברחמים, בוא וראה כתוב (תהלים פ"א) תקעו בחדש שופר בכסא ליום חגנו, שנתכסית הלבנה^[מד] שהרי אז שולט נחש הרע ההוא ויכול להזיק לעולם, וכאשר נתעורר רחמים תתעלה הלבנה ועוברת משם, והנחש נתערבב ואינו יכול לשלוט, ונתרחק שלא יקרב שמה, ועל כן ביום של ראש השנה נצרך לערבב אותו, שיהיה כמי שנתעורר משנתו ואינו יודע כלום, וביום הכפורים נצרך לפיוס לעשות לו נחת רוח בהשעיר שנקרב לו, ואז נהפך להיות סניגור על ישראל, אבל ביום של ראש השנה נתערבב שאינו יודע ואינו יכול לעשות כלום, שרואה התעוררות של רחמים עולה מלמטה, ורחמים מלמעלה, והלבנ"ה עולה ביניהם^[מה] אז נתערבב ואינו יודע כלום ואינו יכול לשלוט, והקב"ה דן להם לישראל ברחמים ומרחם עליהם, וניתן להם זמן כל אותן עשרה ימים שבין ראש השנה ליום הכפורים, לקבל כל אותן השבים לפניו ולכפר להם מחטאותם, ומניח אותם על יום הכפורים, ועל כן בכל מה שהקב"ה פקד לישראל לעשות פעולה, הוא לבעבור שלא ישלוט עליהם מי שאינו נצרך לשלוט, ולא ישלוט עליהם הדין, ויהיו כלם זכאים בארץ, כאהבת האב לבנים, והכל במעשה ובדבור תולה, והרי נתבאר הענין.

זוהר פרשת ויגש (רי.)

ולקחו זקני העיר ההיא עגלת בקר וגו', בשביל להעביר הדין ממקום ההוא

רבי אלעזר אמר בוא וראה כל האנשים כלם עוברים על ידי מלאך המות, מלבד זה שהקדימו לו אנשים מיתה קודם שהגיע זמנו לשלוט בו מלה"מ וליטול רשות עליו, שהרי אינו שולט באיש עד שנוטל רשות, ולפיכך יש לו תביעת דין לשלוט על מקום ההרג, כמו שכתוב לא נודע מי הכהו, כמו כן יש לו תביעת דין שלא נודע על מי, אלא שמקטרג על כל המקום ההוא, ועל כן ולקחו זקני העיר ההיא עגלת בקר וגו', בשביל להעביר הדין ממקום ההוא, ושיתוקן שלא ישלוט בו המקטרג ויהיו ניצולים ממנו.

זוהר פרשת שלח (קעב.)

בוא ואגלה לך דבר

אמר לו ראש הישיבה לרבי שמעון, בוא ואגלה לך דבר, אפשר תאמר ששמחה היא למלאך המות כשהורג אנשים, לא כן, אלא לפי שרואה שרצון רבונו בכך, הוא מראה עצמו

זיו הזוהר

מג. ולית דין כלל. מד. זו מדת המלכות, כי קודם האחרון וחושב הנחש שיוכל למשלט בה והיא התחלת שנה חדשה מגיע גלגל המלכות עד קצה מסתרת ממנו. מה. שאז יש עליית המלכות עד

בשמחה לעשות רצון הקב"ה, שכתוב (תהלים קמ"ח) רוח סערה עושה דברו, א"ל רבי שמעון והרי הוא הולך ומרקד בשמחה לפני הנשים, א"ל שמע חסיד קדוש, ודאי כך הוא להראות לפני המלך שיש לו הנאה ברצון המלך, אבל מקבל נחת מן הספד הנשים, הוא מרקד ואוזנו להספד, א"ל אם כן למה הוא הולך ומקטרג על האיש למעלה ומזכיר עונותיו, א"ל לפי שהוא זקן וכסיל וחושב לשלוט על הרוח, וכל תשוקתו בשביל זה היא, ולבסוף אינו שולט אלא על שלו, שהבשר הוא שלו, ועל זה כתוב (שם ז) ישוב עמלו בראשו.

שכר ועונש ה' חלקים

מפעל הזוהר העולמי יוצא במבצע הסר תקדים, רכישת הספרים במחיר מסובסד, לארגונים לקרב החוקים, כגון הידברות, ערכים, יד לאחים, שובו בנים ועוד, וכן למזכי הרבים המתנדבים לקרב ולרבות הלומדים.

המעוניין יתקשר לטלפון:

0527-651911

קחו עמכם דברים ושובו אל ה'!
לא ידח ממנו נדח

קריאת רבני ירושלים ללימוד הזוהר

בימים קשים אלו העוברים על כלל ישראל השם יצילנו ואין איש יודע מה ילד יום ורבים שואלים ומבקשים עצה ותושיה במה לעורר רחמי שמים ולבטל כל גזירות קשות השם יצילנו.

עיקר הכל כידוע מדברי חז"ל: חובה קדושה על כל אחד ואחד למהר ולפשפש במעשיו ולעשות תשובה מעומק ליבו ולהרבות בלימוד התורה, ובפרט לימוד ההלכה שידע לקיים מצוות השם בכל דקדוקיהם וכן במצוות שבין אדם לחבירו להרבות בתפילה ובתחינה לבורא עולם שיחיש לגואלינו ויאמר לצרותינו די.

כמו כן יש להתחזק בדברי קדשו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א, המבטיח שבזכות הקריאה בספר הזוהר הקדוש נצא מן הגלות ברחמים, (אף ללא הבנה כלל כידוע מדברי רבותינו) ובכדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק. לכן כל אחד ואחד ישתדל מדי יום לקרוא מספר דפים בספר הזוהר הקדוש להצלחת כלל ישראל ולקירוב הגאולה.

עוד יש לעורר על ענין נגוב ונעלה אשר בכחו לבטל כל גזירות קשות מעם ישראל ולבטל המוות והמגיפות, והיא אמירת פרשת הקטורת כנודע בספר הזוה"ק (פר' ויקהל ר"ח), וכל האומרה לא ינוק כל אותו היום ומשפיע ברכה וישועה לעם ישראל, ובפרט אם יאמרו סדר פרשת הקטורת במנין בארבע כנפות הארץ ובכל עיר ועיר יתבטלו בס"ד הגזירות וישראל ישכון לבטח (וכמו שהובא במעשה ברב אחא בזהר פרשת וירא דף ק' ע"א ע"ב).

מומלץ ביותר לקרוא את סדר פרשת הקטורת כפי הסדר שתיקן הרב יהודא פתיה צוק"ל זיע"א

ויהי רצון שזוכה לגאולה הקרובה בקרוב ממש וכל הישועות אמן ואמן.

בברכה ובתפילה לשלום עם ישראל

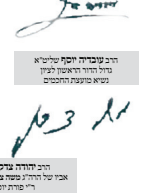
הרה"ק יהודא פתיה צוק"ל זיע"א
הראשון לציון
ר"ר המסמלים האשמיים

הרה"ק שמואל אבן עזר
ר"ר האשתיזבת

הרב שמואל אבן עזר
ר"ר המסמלים האשמיים

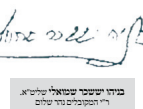
הרב שמואל אבן עזר
ר"ר המסמלים האשמיים

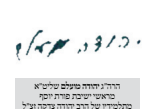
הרה"ק בן ציון מנחם
ר"ר בני ציון

הרה"ק ראובן אלמו
ר"ר אורי חיים

מנחם ישיש
ר"ר המסמלים האשמיים

הרה"ק יהודה מנחם
ממלא מקומו של הרב יהודה צוק"ל זיע"א

הרב יהודה צוק"ל זיע"א
אב"ד של הר"ר משה צוק"ל זיע"א
ר"ר פורת יוסף

הרב שמואל אבן עזר
הראשון לציון
נשיא מועצת הרבנים

הרה"ק יהודא פתיה צוק"ל זיע"א
הראשון לציון
ר"ר המסמלים האשמיים

הרה"ק שמואל אבן עזר
ר"ר האשתיזבת

הרב שמואל אבן עזר
ר"ר המסמלים האשמיים

הרה"ק ראובן אלמו
ר"ר אורי חיים

מנחם ישיש
ר"ר המסמלים האשמיים

הרב מנחם ישיש
הראשון לציון
הרה"ק ראובן אלמו (לשעבר)

הרה"ק בן ציון מנחם
ר"ר בני ציון

הרה"ק יהודה מנחם
ממלא מקומו של הרב יהודה צוק"ל זיע"א

זוהר פרשת שלח (קטט).

אמר רבי שמעון כמה מתוקים דברים האלה, אשרי חלקי, והנה ידעתי שהצדיקים בעולם ההוא מתלבשים בלבוש שנקרא לבוש מלכות

א"ל רבי שמעון תמהני על מה שכתוב (זכרי' ג') והשטן עומד על ימינו לשטנו, ואם יהושע בן יהוצדק כך, שאר בני העולם על אחת כמה וכמה, והרי כיון שהאדם כבר בעולם ההוא, מה תועלת יש לשטן ההוא לקטרג עליו, ולא די לו מה שהוציא נשמתו ממנו והרג אותו, א"ל שמע חסיד קדוש אשרי חלקך, בוא וראה תשוקת השטן לא היתה אלא למען לא יתלבש אותו הצדיק בלבוש הטהור והקדוש, כי כיון שראה שטן ההוא שלבוש שלו מן הגוף נדחה ולא נחשב, בשביל זה היה מקטרג עליו, מה הטעם, לפי שאם נתלבש בלבוש היקר ההוא, מיד לבוש הזוהם של הגוף ופעולתו של השטן ההוא מתבטל ועובר מן העולם, ודבר זה בל יוטב לו להשטן, ועוד שכל זמן שאינו מתלבש למעלה פוקד הרוח לזה הגוף המזוהם שלו^[מ] ודבר זה טוב לו להשטן, וכיון שנתלבש בלבוש יקר ההוא אז מתבטלים הגונים של יצר הרע והגוף שלו, ואין לו זכרון עם הגוף לעולם אלא עם הנפש בלבד, אבל כל זמן שבשר הגוף קיים, והרוח לא נתלבש בלבוש יקר ההוא, פוקד הרוח על הנפש, והנפש תפקוד להגוף.. אמר רבי שמעון כמה מתוקים דברים האלה, אשרי חלקי, והנה ידעתי שהצדיקים בעולם ההוא מתלבשים בלבוש שנקרא לבוש מלכות, וכך הוא בודאי, א"ל אויר של הגן עדן נשימת רוח הקדוש הוא, ומתלבשים בו הצדיקים כדמיון שהיו בעולם הזה, ואחר כך שורה רוח הקודש על ראש כל אחד ואחד, ונתעטר שנעשה לו עטרה, וכך היה למרדכי שכתוב בו בלבוש מלכות, תבנית עולם ההוא, ואחר כך ועטרת זהב גדולה, זו העטרה השורה על ראשי הצדיקים בעולם ההוא, כאשר קבלו ישראל התורה כדמיון זה היה להם עד שחטאו, שכתוב בהם ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב, נפשטו מן לבוש ההוא, וזהו שכתוב ביהושע הכהן הגדול (זכרי' ג') הסירו הבגדים הצואים מעליו, וכתוב וילבישוהו בגדים, אלו הלבושים של עולם ההוא, מכאן שכל זמן שהגוף של עולם הזה קיים בקבר בקיום, לא נתלבש הרוח בלבוש של עולם ההוא, שכתוב ויסירו הבגדים הצואים מעליו בתחלה, ואחר כך וילבישוהו בגדים, ומלאך ה' עומד, מהו עומד, אלא זו היא העטרה שנקראת מלאך ה'^[מ] העומדת על ראשי הצדיקים, וזה הוא עומד, עומד על הראש ממעל

זיו הזוהר

העולמות שהם כלו רחמים. מזו. היינו באמצעות לנפש עם הגוף. מזו. זה רוח הקודש. הנפש, כי כל זמן שאין הגוף נתעכל יש התקשרות

לאחר שנתלכשים בלבוש יקר ההוא, שני גופים ביחד אין יכולים לעמוד, כל זמן שזה הגוף קיים אין הרוח מקבל גוף אחר, נעבר זה הרי אחר מכון מיד בודאי, זה יוצא וזה נכנס, כדמיון יצר טוב ויצר הרע בעולם הזה, לא רצה הקב"ה ששניהם יעמדו ביחד.

זוהר פרשת תרומה (קנא).

כמה טוב להם בין לצדיקים בין לרשעים להיותה גוף שלהם נדבק לאדמה, שיתעכל תוך העפר בזמן קצר

אמר רבי יהודה כמה טוב להם בין לצדיקים בין לרשעים להיותה גוף שלהם נדבק לאדמה, שיתעכל תוך העפר בזמן קצר ולא להיות בקיום כל כך זמן גדול, שיהיו נידונים גוף ונפש ורוח תמיד, שהרי אין לך כל צדיק וצדיק בעולם שאין לו דין הקבר, לפי שאותו המלאך הממונה על הקברים עומד אצל הגוף ודן אותו בכל יום ויום, אם לצדיקים כך לרשעים על אחת כמה וכמה, שכל רשעי העולם בעוד שהגוף שלם בכל איבריו תוך הקבר, נידונים הגוף והרוח כל אחד בדין הראוי לו^[מת] כיון שהגוף נתעכל דינו של הרוח בגיהנם נשתכך, מי שצריך לצאת יוצא, ומי שצריך להיות להם נחת יש להם נחת, ומי שצריך להיות אפר ועפר תחת רגלי הצדיקים נעשה לו לכל אחד ואחד כראוי לו, מלבד אותן החסידים עמודי העולם, שהם ראויים להעלות נשמותיהם מיד למקום עליון ההוא הראוי להם, אבל מועטים הם בעולם.

זוהר פרשת וישלח (קעט).

זכאים הם ישראל שהקב"ה שומר אותם בעולם הזה ובעולם הבא, שכתוב ועמך כולם צדיקים לעולם יירשו ארץ

פתח רבי אלעזר ואמר, דחה דחיתני לנפול וה' עזרני, דחה דחיתני, דחה דחוני צריך לומר מהו דחה דחיתני^[מט] אלא זה צד הטומאה האורב לדחות לאנשים תמיד, ורצה לדחות אותו ולהסירו מעם הקב"ה, וזה הוא יצר הרע שנמצא אצל האיש תמיד, וכנגדו חזר דוד ואמר, דחה דחיתני לנפול, לפי שהוא היה מתאמץ אצלו בכל אותן הצרות שסבל דוד להסירו מעם הקב"ה, ועליו אמר דוד דחה דחיתני לנפול בגיהנם, וה' עזרני, שלא נמסרתי בידך, ועל כן יש לו לאדם להיות נזהר ממנו, כדי שלא ישלוט עליו, ואז ישמור הקב"ה אותו בכל דרכיו, ככתוב (משלי ג') אז תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף, בלכתך לא יצר צעדך ואם תרוץ לא תכשל, וכתוב (שם ד') וארח צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום, אמר רבי יהודה זכאים הם ישראל שהקב"ה שומר אותם בעולם הזה ובעולם הבא, שכתוב ועמך כולם צדיקים לעולם יירשו ארץ, ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

זיו הזוהר
מח. הרוח בגיהנם והנפש עם הגוף בקבר. מט. דחיתני הוא לשון יחיד, דחוני לשון רבים,

זוהר ח"ג רועה הנאמן (רעד).

אין אדם נוקף אצבעו מלמטה עד שנגזר על זה מלמעלה

צדק צדק תרדף. שני דינים נחתכים, דין מפי הבית דין שלמעלה, ודין מפי הבית דין שלמטה, ומכאן נדרש שאין אדם נוקף אצבעו מלמטה עד שנגזר על זה מלמעלה.

זוהר ח"ג (ערה).

מצוה זו להעיד עדות בבית דין, שלא יפסיד חברו ממון על ידו

לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת, על פי שנים עדים וגו' יקום דבר, מצוה זו להעיד עדות בבית דין, שלא יפסיד חברו ממון על ידו, אם יש לו להגיד עדות בשבילו, ואין עדות פחות משנים, זה שכתוב על פי שנים עדים יקום דבר, ובשביל זה דרשו חכמי המשנה מי מעיד על האדם קירות ביתו, ולא עוד אלא אנשי ביתו מעידין עליו, איזו קירות ביתו, הם קירות לבו, כמו שכתוב (ישעי' ל"ח) ויסב חזקיהו פניו אל הקיר, ודרשו החכמים מלמד שהתפלל חזקיהו מקירות לבו, ואיזו אנשי ביתו, הם הרמ"ח אברים שלו, שכך דרשו חכמי המשנה, רשע עונותיו חקוקין על עצמותיו, וכמו כן הצדיק זכיותיו חקוקין לו על עצמותיו, ולפיכך אמר דוד כל עצמותי תאמרנה וגו', ולפיכך דרשו ומי מעיד על האדם קירות ביתו, עצמות בנויות על מוח שהוא מים, ועליהן הוא הרמוז (תהלים ק"ד) המקרה במים עליותיו, המקרה, לשון קירות, ומפני מה בעצמות יותר מבשר וגידים ועור, לפי שהעצמות הן לבנות, וכתב השחור לא ניכר אלא מתוך גון הלבן, כדמיון התורה שהיא לבן מכפנים ושחור מבחוץ, שחרו ולבן היינו חשך אור, ויש חשך של גון תכלת, שנאמר בו (שם קל"ט) גם חשך לא יחשיך ממך, ותכלת השחור היא בחינת נקבה אצל גון הלבן, ולא עוד אלא שהגוף על העצמות עתיד לקום, ולפיכך הזכיות והעונות חקוקין על העצמות שלו, ואם יזכה יקום הגוף על העצמות שלו, ואם לא לא יקום ולא תהיה לו תחיית המתים, ולא עוד אלא שני עדים הם על האדם, עין רואה ואוזן שומעת, והבית דין מונה ודן חטאיו, ולא עוד אלא שהשמש והלבנה מעידים על האדם כמו שנתבאר.. ועוד שהקב"ה ושכינתו מעידים על האדם, זה שכתוב (דברים ד') העדותי בכם היום את השמים ואת הארץ, את השמים, זה שנאמר בו (מלכים א' ה') ואתה תשמע השמיים, ואת הארץ, זו שנאמר בה (ישעי' ס"ו) והאר"ץ הדום רגלי^[1] ועוד שני עדים, עמוד האמצעי וצדיק^[2] והם עד עי"ן מן שמע ודל"ת מן אחד, וגם עד מן ברוך שם כבוד מלכותו לעולם וע"ד.

אל תירא עבדי יעקב נאם ה' כי אתך אני

תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו, מהו בכסה, ביום שהלבנה נתכסית, מפני מה נתכסית, לפי שכאשר מגיע ראש השנה יבא סמ"ל לתבוע דין על ישראל מלפני הקב"ה, והוא יאמר לו שיביא עדים, והוא מביא את השמש עמו, הולך להביא גם את הלבנה

זיו הזוהר והלא הרבה אויבים ושונאים היו לו. ג. השמיים תפארת והאר"ץ מלכות. נא. היינו תפארת ויסוד.

והיא נתכסית, באיזו מקום נתכסית, אלא שהיא עולה למקום ההיא שנאמר בו במכוסה ממך אל תחקור^[נב] לפיכך אותו על בניה, וזהו שאמר הכתוב תקעו בחודש שופר בכסה ליום חגנו.. על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת, זה סמא"ל, מת מעיקרו, לא יומת על פי עד אחד, שלא יהיה לו חלק באל אחד, וישארה במוט בשנים, סמא"ל ובת זוגו עולם הנפרדים, שאין יחוד לצד הטומאה.. ויהיה נידון בארבע מיתות סקילה שרפה הרג וחנק, מיתה לסמא"ל ונח"ש, וחיים לישראל, ובעבור זה כתוב (דברים נ"ב) ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי, אני אמית לאלהים אחרים בשמי ולכלם שלא האמינו בי, ואחיה, לאותן המאמינים ושומרים מצותי.. וזהו שאמר הנביא (ירמי' מ"ו) ואתה אל תירא עבדי יעקב ואל תחת ישראל כי הנני מושיעך מרחוק וגו', אתה אל תירא עבדי יעקב נאם ה' כי אתך אני וגו'.

גודל השכר והזכות בהוראת אצבע!

הגר"א במשלי (יב, יד), מבאר גודל הזכות שיש למזכי הרבים ומוכיח את חבירו, אם שמע, מקבל שכר על כל מה שיעשה לדורות, וגם אם לא שמע, אז מקבל כל חלקו הטוב, וזה שלא שמע לוקח ממנו את חלק הגיהנום שלו.

הידעת? ברגע אחת אתה יכול לזכות לעולמות נצח! "עין לא ראתה.."
 - עתה הכול בידך - אתה יכול לחלק ס' "ערכה של שעה", שמעודד ומעורר ללמוד זזה"ק בכל יום. וכל הלומד שעה זזה"ק בשבת עולה לו למאה מיליון שנה תורה, ואם תכפיל בכל שבתות השנה ויו"ט, לכל ימי חייו, תגיע ל' 640 מיליארד שנה תורה. ואם בזכותך יתארגן שיעור לעשר יהודים, תגיע ל' 6 טריליון ו' 400 מיליארד שנה תורה. -
 ובזזה"ק (פ' ויצא קס"א). כתוב: שכל מה שנותנים משמים הוא באלף, ועוד כידוע כל עשרה ביה שכינה שריה, אתה מכפיל כל מנין יהודים באלף. תגיע ל' 6 זיליון ו' 400 טריליון שנה תורה. - ומי יוכל לחשב את גודל השכר הנצחי שיש לך מכך בוודאות!!!

[לקבלת ספרים בחינם לחלוקה: 0548436784, מפעל הזוהר העולמי" שע"י מוסדות האלמין].

הזוהר זיו הזוהר

נב. המלכות חכמה תתאה נתעלית ומתכסית בחכמה עלאה אשר שם כלו רחמים גמורים.